

Чорненький Микола Сильвестрович.  
(1922 )

**Особистий листок по обліку кадрів**

Чорненький?  
Миколай? по батькові Сильвестрович

Рік, час і м-ць народження 28.ІІ.1922

Місце народження с. Яланець, Бершадського району  
(село, місто, село, місто)

Вінницької області

Місце проживання Фарганиця б. Соц. походження УЗ Кривий Рік

П. Крес партія лютий 1945 партійний квиток № 14814068  
(місяць і рік вступу) к-артка

Чи є членом ВЛКСМ, з якого часу і № квитка є

Назва навчального закладу і його спеціалізація	Факультет або відділення	Рік вступу	Рік закінчення або вступу	Якщо не закінчено з якого курсу вступ	Яку спеціальність одержано в результаті закінчення навчання, диплома, свідоцтва чи посвідчення
<u>Військовий гос. ун-т</u>					
<u>Військовий інст. інт.</u>	<u>Юридичне</u>	<u>1957</u>	<u>1956</u>		<u>Юрист</u>
<u>Військова академія</u>	<u>Юридичне</u>				

Які іноземні мови і мови народів СРСР володієте Українською мовою  
(вмієте і перекладаєте з словників, читаете і можете розмовляти, володієте тільки)

Висхідний ступінь, вчене звання

Наукові праці і винаходи

Народився Микола Сильвестрович в останній день зими 28 лютого далекого 1922 року в с. Яланець Бершадського району у бідній селянській родині. З 1930 по 1940 р.р. навчався спочатку в Яланецькій, а потім в Устьянській школах, закінчивши десятирічку. Після цього його було зразу ж призвано в ряди Чорноморського Військово-Морського флоту, де він і провів вісім буремних років, захищаючи в пеклі війни Севастополь, Крим та Кавказ, так звану «Малу Землю». За безпосередню участь у бойових діях, безмежну хоробрість його нагороджено медалями «За відвагу», «За оборону Севастополя», «За оборону Кавказу» та «За перемогу над Німеччиною». Кількість таких нагород у післявоєнні роки збільшилася ювілейними державними нагородами.

Таким відважним та нескореним він залишався на всі наступні десятиліття. Після демобілізації він посвятив своє життя роботі, пов'язаній з правознавством: з 1948 року по 1957 р.р. працював слідчим прокуратури Бершадського району, адвокатом у Рівненській області, нотаріусом Липовецької нотаріальної контори та суддею Дашівського району, навчався у Київській юридичній школі та Київському державному університеті.

З 1957 року більше сорока років, не дивлячись на те, що він був інвалідом війни 2 групи, Микола Сильвестрович віддав адвокатській діяльності на теренах Вінницької області, працюючи адвокатом Яришевської ЮК, адвокатом ЮК Бернадського району, 25 років – завідуючим ЮК Бернадського району, а з 1985 року – простим адвокатом у цій же консультації.

Листаючи поживклі сторінки особової справи Миколи Сильвестровича, перед очами проходить його повсякденне життя звичайного сільського адвоката: кримінальні справи про розкрадання майна – 318 кг. кукурудзи, хуліганство, спричинення середньої тяжкості тілесних ушкоджень, розділ майна колгоспного двору, розлучення, юридичне обслуговування колгоспів та інших підприємств, і т.і. При цьому в обов'язковому порядку займався пропагандою законодавства серед населення, часто виступав з лекціями в селах, виконував обов'язки голови товариського суду та командира ДНД (хто це вже пам'ятає??).

Колеги відзначають його і як прекрасного сім'янина: він разом з дружиною Анастасією Філімонівною (учителькою в сільській школі) виростив та виховав дочку Катерину, 1950 р.н. та сина Володимира, 1955 р.н.

Вітаючи ювіляра з 60-річчям Голова Президії Вінницької колегії адвокатів Васюра С.Н. зазначає: «Високим професійним майстерством, більшим практичним і життєвим досвідом ви здобули собі любов і повагу всього колективу адвокатів нашої колегії».